

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/697/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

109/2013. (IV. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2012. augusztus 17-én jogi képviselője útján előterjesztett **panaszát** a 2013. április 10-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos jogi képviselője 2012. augusztus 17-én, postai úton juttatta el a panaszbeadványt a B. városi rendőr-főkapitányság egyik kerületi rendőrkapitánysága részére, az irat másolatát pedig egyúttal a Testület részére is megküldte. A jogi képviselő meghatalmazását a panaszbeadványhoz csatolta.

A jogi képviselő előadta, hogy a panaszos és felesége, N. B. között válóper van folyamatban a P. város egyik bíróságán. A keresetet a panaszos felesége adta be, aki a kereset beadását megelőzően elköltözött ő és férje utolsó közös otthonából, a B. városi J. utca 32. szám alól a B. városi Sz. út 144. szám alá, a házaspár két kiskorú gyermekével. A házaspár utolsó lakhelyeként szolgáló J. utcai ingatlanban a panaszos maradt. A válóperben a házaspár kapcsolata minden eddiginél jobban elmérgesedett, mivel N. B. "deklaráltan háborút kezdett" a panaszossal szemben, amelynek első lépéseként eltiltotta tőle a gyermekekkel való önálló

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kapcsolattartás jogát. Emiatt a panaszos és a jogi képviselő B. város egyik kerületi gyámhatóságán s eljárást kezdeményezett. A felek között jogvita van továbbá a vagyonmegosztás kérdéséről is, mivel a feleség nem hajlandó a panaszos házassági vagyonközösség létrehozásába eszközölt több tíz milliós nagyságrendű befektetéseit megtéríteni. Ezzel kapcsolatban a panaszos felesége visszaél azzal, hogy a közös tulajdonú ingatlanok kizárólag az ő nevére kerültek. Mivel azonban a panaszos ingatlanvilágváltáson kívüli tulajdonos, a válóperben a vagyon megosztását is kezdeményezte.

A kifogásolt rendőri intézkedés 2012. augusztus 16-án történt. A megjelölt napon a panaszos azzal hívta fel jogi képviselőjét, hogy este 21 óra 00 perckor egy rendőrségi autó állt meg J. utcai otthona előtt, és felesége két egyenruhás rendőr kíséretében megkísérelt behatolni a lakásba. A rendőrök reflektor-szerű lámpákkal világítottak be a lakásba, azt vizsgálva, mi van bent. Az eredménytelen behatolási kísérletet követően, nagyjából negyed óra/ húsz perc múlva távoztak a helyszínről. A panaszosnak arról nincs tudomása, hogy felesége milyen bejelentéssel "vette rá" a rendőröket az ő megfélemlítését célzó helyszíni intézkedésre, mely a panaszbeadvány szerint minden jogalapot nélkülözött. A beadványban a jogi képviselő valószínűsíti, hogy az intézkedés alapjául a panaszos feleségének félrevezető, megtévesztő tájékoztatása szolgált. A jogi képviselő az intézkedéssel szemben még az intézkedés napján 21 óra 52 perckor szóbeli panasszal élt a 107-es központi rendőrségi telefonszámon. A jogi képviselő a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi rendőrkapitányságát is folyamatosan hívta, azonban ott nem vették fel a telefont. A jogi képviselő utalt rá továbbá, hogy azt nem sikerült megállapítani, hogy az intézkedő rendőrök a B. városi rendőr-főkapitányság szóban forgó kerületi rendőrkapitányságának állományába tartoztak-e, ez csupán az intézkedés helyszíne alapján vélelmezhető.

A jogi képviselő álláspontja szerint az intézkedés sértette ügyfele magánlakás sérthetlenségéhez és a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogait. A beadvány utal a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 2. és 24. szakaszaira, valamint idézi a jogalkotó Rtv. 24. §-ához fűzött indokolást is. A jogi képviselő véleménye szerint tulajdonjogi, birtoklási jogvitáknak egy rendőri intézkedés helyszínén történő eldöntése – ráadásul egy folyamatban lévő polgári peres eljárás alatt – a szükséges hatósági dokumentumok, az alapul fekvő tényállás és gyakran az ilyen kérdések eldöntéséhez szükséges jogi ismeretek hiányában, az intézkedés szűk időkeretén belül nem tartozik az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerinti felvilágosítás-adási kötelezettség körébe. Mindezek alapján tehát a rendőrségnek nem feladata, hogy összetett megítélésű, polgári természetű jogvitákban – különösen, amikor a vita eldöntésére hivatott eljárás az illetékes szerv előtt folyamatban van – valamelyik felet intézkedésével valós vagy vélt tulajdonjogi igényéhez hozzásegítse.

A jogi képviselő kérte a panaszügy vizsgálatát.

2) 2012. augusztus 23-án a Testület munkatársa telefonon kereste meg Dr. N. G. L. ügyvédet, aki a panaszos jogi képviselőjeként a panaszbeadványt előterjesztette. A Testület munkatársa tájékoztatta a jogi képviselőt B. városi rendőr-főkapitányság kerületi rendőrkapitánysága és a Testület előtti eljárás - az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében fennálló - alternatív viszonyáról, és a két eljárás közötti választás kötelezettségéről. A Testület munkatársának kérdésére a jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy kívánja a panasz eljárás Testület általi lefolytatását, és egyben kérte, hogy a Testület B. város rendőr-főkapitányságának érintett kerületi rendőrkapitányságától az ott megindult panasz eljárást vegye át. A telefonbeszélgetésről hivatalos feljegyzés készült.

Az előadó testületi tag egyúttal tájékoztató levelet is küldött a jogi képviselő részére, aki 2012. augusztus 28-án a Testület tudomására hozta azt a telefonszámot, amelyről a 107-es telefonszámra hívását a panaszbeadványban megjelölt időpontban indította.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) 2012. augusztus 16-án kelt jelentésében a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi rendőrkapitányságának r. törzsőrmestere az alábbiakat jelentette a kapitányság vezetőjének. A r. törzsőrmester az intézkedés napján gépkocsizó járőrszolgálatának teljesítése során 20 óra 49 perckor azt az utasítást kapta a rendőrkapitányság ügyeletesétől, hogy menjen a B. városi J. u. 32. szám alá, mivel bejelentés érkezett, mely szerint az ott élő férfi nem engedi be feleségét a lakásba.

A r. törzsőrmester a megadott címen 21 óra 00 perckor megjelent, ahol a bejelentő, N. B. fogadta. A bejelentő elmondta, hogy a J. utcai ingatlan az ő tulajdonát képezi, és ott férjével és két közös gyermekükkel élt együtt 2012 májusáig. Mivel férjével megromlott a viszonyuk, illetve a férfi többször tanúsított agresszív magatartást a gyermekek előtt, a bejelentő két gyermekével elköltözött. A bejelentő férjét megkérte, hogy a tulajdonát képező lakásból 2012. augusztusában költözzön el, azonban a férfi kérésének nem tett eleget, és azóta is életvitelszerűen ott tartózkodik.

Az intézkedés napján 20 óra körüli időben a bejelentő el szeretne volna vinni a címről a garázsban tárolt babakocsit, azonban nem tudott bemenni, mivel férje lecserélte a zárat, kulcsot pedig nem adott neki hozzá. A panaszos felesége ezt követően tett bejelentést a rendőrségre. A r. törzsőrmester felhívására a bejelentő a helyszínen írásban nyilatkozott, miszerint magánlaksértés miatt magánindítvánnyal kíván élni a panaszossal szemben. A r. törzsőrmester ezt követően több alkalommal bekopogott a lakásba, azonban senki sem nyitott ajtót, ezért a panaszost az elhangzottakkal kapcsolatban meghallgatni nem tudták. A fentieket a r. törzsőrmester a rendőrkapitányság ügyeletesének jelentette.

2) 2012. szeptember 20-án kelt jelentésében a B. városi rendőr-főkapitányság kerületi rendőrkapitányságának mb. ór- és járőrszolgálati alosztályvezetője az alábbiakat hozta a rendőrkapitányság vezetőjének tudomására.

A jelentés az intézkedést foganatosító rendőrök jelentéseit kiegészítve rögzítette, hogy mivel a helyszínen megállapított adatok alapján mind a bejelentővel, mind a panaszossal szemben felmerült a magánlaksértés gyanúja, a rendőrök az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8-9. §-aira figyelemmel intézkedtek. A helyszínen nyert információk a tényállás pontos megállapításához elégtelennek bizonyultak, ezért a rendőrök jelentéseket készítettek, elősegítendő az esetlegesen később meginduló eljárások lefolytatását. Az intézkedő rendőrök az ingatlan tulajdonosa – azaz a bejelentő – által kinyitott kapun keresztül, az ő kérésére mentek be az ingatlan területére. A lakásba a rendőrök nem próbáltak meg „behatolni”. A rendőrök az ingatlan területén az Rtv. 39. §-ának (4) bekezdése alapján kizárólag a szükséges ideig tartózkodtak. A rendőrök a polgári peres jogvitába nem

avatkoztak be: intézkedést kizárólag a bejelentővel szemben foganatosítottak, akit az Rtv. 29. §-a alapján igazoltattak. A rendőrök a panaszossal szemben egyáltalán nem foganatosítottak intézkedést, vele ilyen jellegű jogviszonyba egyáltalán nem kerültek.

Az intézkedő rendőrök kopogtatással próbálták magukra felhívni a figyelmet, ezáltal a panaszostól a tényállás tisztázása érdekében nyilatkozatot, tájékoztatást, információt kérni, azonban kísérletük eredményre nem vezetett. A panaszos nem nyitott ajtót, illetve semmilyen más módon nem kommunikált. A jelentés hangsúlyozta, hogy a helyszínen tartózkodó rendőrök a koraesti szürkületre való tekintettel használták elemlámpáikat, és tájékoztatásul közölte, hogy a lámpa használata általában a megfelelő tájékozódást, illetve a figyelemfelhívást segíti elő, rendeltetésszerű használata pedig nem minősül rendőri intézkedésnek.

3) 2012. szeptember 17-én kelt levelében a B. városi rendőr-főkapitányság egyik mb. osztályvezetője a Központi Ügyeleti Főosztály vezetőjét arról tájékoztatta, hogy a panaszos nevében jogi képviselője tett bejelentést 2012. augusztus 16-án, 21 óra 51 perckor. A jogi képviselő elmondta, hogy az intézkedés helyszínéül szolgáló lakásnál, melyben ügyfele, a panaszos lakik, 21 óra 00 perc körüli időben megjelent két egyenruhás rendőr a panaszos volt felesége társaságában, és a lakásba bevilágítottak, majd kb. 20 perc után távoztak. A hívást fogató r. főhadnagy meghallgatása során elmondta, hogy a bejelentő azonnali intézkedésre utaló körülményt nem tárt elé, és a beszélgetés alatt a rögzített intézkedési lapok között nem talált bejegyzést a hivatkozott címre. A kerületi ügyeletről való információszerzés hosszadalmassága miatt, a segélyhívások minél gyorsabb kezelését szem előtt tartva, a jogi képviselő részére a B. városi rendőr-főkapitányság illetékes kerületi rendőrkapitányságának elérhetőségeit megadta. A mb. osztályvezető a kivizsgálása során olyan adatot, tényt nem sikerült feltárnia, amely alapján az ügyintézőt fegyelmi vagy büntetőjogi felelősség terhelné.

4) A Testület a mellékletként csatolt felvételt meghallgatta. A bejelentést rögzítő, 4 perc 22 másodperc hosszúságú felvétel elején a diszpécser közli, hogy „Rendőrség”, és megkérdezi, miben segíthet. Egy férfihang a B. városi rendőr-főkapitányság illetékes kerületi rendőrkapitányságát kéri kapcsolni, azonban az ügyintéző tájékoztatja, hogy kapcsolni nem tud, de a bejelentést továbbítani fogja. A bejelentő a panaszos jogi képviselőjeként mutatkozik be, és utal rá, hogy írásban is be fogja nyújtani panaszát a következő napon. A bejelentő elmondja, hogy véleménye szerint ügyfelével szemben jogtalanul intézkedtek a B. városi rendőr-főkapitányság egyik kerületi rendőrkapitányságának rendőrei. Este 9. órakor ügyfele felesége két rendőr kíséretében megjelent a panaszos lakóhelyéül szolgáló ingatlanánál. A jogi képviselő részletezte, hogy ügyfele és felesége között válóper van folyamatban, és a vagyonmegosztás kérdésében is vita alakult ki a felek között. A jogi képviselő kifejtette, hogy a rendőrök megpróbálták behatolni az ingatlanba, melyhez egy polgári peres ügyben, anélkül, hogy bűncselekmény felmerült volna, nyilvánvalóan nem volt joguk. A jogi képviselő jelezte, hogy szeretné, ha többé ez nem fordulna elő. A diszpécser megadta a jogi képviselőnek a rendőrkapitányság elérhetőségeit. A felvétel további részében egy másik, jelen panaszügyhöz nem kapcsolódó bejelentés hallható.

III.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) VI. cikk (1) bekezdésében biztosított

magánlakás sérthetlenségéhez való jogát, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát – az alábbiak szerint.

1) Mivel a panaszos a rendőri intézkedés tényét egészében sérelmezte, a Testület elsőként azt a kérdést vizsgálta, keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a rendőröknek a panasz alapjául szolgáló esetben.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Testület részére megküldött iratok tanúsága szerint a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi rendőrkapitányságának rendőrei egy telefonos bejelentés nyomán vonultak ki a panaszos lakóhelyül szolgáló ingatlanhoz.

Az intézkedést fogantató r. törzsőrmester azt a tájékoztatást kapta a rendőrkapitányság ügyeletesétől, hogy azért kell a megadott címre vonulnia, mert az ott élő férfi nem engedi be feleségét a lakásba. Noha a bejelentésről készült hangfelvétel nem állt a Testület részére, a Testület nem látott okot arra, hogy a bejelentés tényét kétségbe vonja, mivel a panaszosnak az intézkedés indokáról nem volt tudomása, ugyanakkor a beadványban a jogi képviselő maga is valószínűsítette, hogy az intézkedés alapjául a panaszos feleségének tájékoztatása szolgálhatott.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy ott bent marad, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ugyanezen szakasz (3) bekezdése pedig kimondja, hogy az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az (1) bekezdésben meghatározott módon (...) mást megakadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A fentiek alapján a konkrét esetben megállapítható volt, hogy a rendőrségre magánlaksértés vétség elkövetése miatt tett bejelentést a panaszos felesége. Ez az esemény nyilvánvalóan olyannak tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tesz szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztet, hiszen jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját veti fel.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy a bejelentés megalapozta a rendőrség intézkedési kötelezettségét, tehát a rendőrség jogszerűen járt el, amikor a bejelentés nyomán a helyszínen a tényállás felderítése érdekében megjelent. A panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát az intézkedési kötelezettség teljesítése nem sértette.

2) A panaszos sérelmezte, hogy felesége két rendőr kíséretében megpróbált behatolni ingatlanába.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Ugyanezen

szakasz (2) bekezdése szerint a magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

Beadványában a jogi képviselő kifejtette, hogy az Rtv. 24. §-a nem biztosít kellő jogszabályi alapot arra, hogy a rendőrség egy polgári természetű jogvitában a helyszínen döntést hozzon és a vita valamely résztvevőjét intézkedésével valós vagy vélt tulajdonjogi igényéhez hozzásegítse.

A rendőrkapitányságról a Testülethez érkezett iratok az Rtv. 24. §-ának rendelkezéseire nem hivatkoznak, ugyanakkor rögzítik az alábbiakat. A helyszínre küldött r. törzsőrmestert a helyszínen a bejelentő, N. B. úgy tájékoztatta, hogy a J. utcai ingatlan az ő tulajdonát képezi. A bejelentő azt is előadta továbbá, hogy férje a lakásból annak ellenére sem hajlandó elköltözni, hogy ő, mint tulajdonos, ezt kifejezetten kérte. A panaszos felesége a lakásba – állítása szerint – azért nem tudott bemenni, mert férje lecserélte a zárat, neki pedig nem adott kulcsot. A bejelentő ezt követően értesítette a rendőrséget, és a helyszínen azt is jelezte, hogy magánlaksértés miatt magánindítvánnyal kíván élni a panaszossal szemben.

A jelentések szerint a rendőrök az Rtv. 13. §-ának (1), korábban már ismertetett bekezdése alapján jártak el. Az iratok utalnak a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-aira is, amelyek szerint „a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. [8. § (1)] A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. [(2)] (...) A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. [9. § (1)] (...)”

Az Rtv. 39. § (1) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi, hogy a rendőr bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása, vagy a bűncselekmény elkövetőjének vagy gyanúsítottjának elfogása és előállítása céljából a magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül is belépjen, vagy behatoljon.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített értelmező rendelkezések szerint magánlakásnak minősül a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület.

Beadványában a panaszos nem részletezte, pontosan mit ért azalatt, hogy a rendőrök megpróbáltak behatolni otthonába, mindösszesen annyit jegyzett meg, hogy „nem jártak sikerrel”. A rendőri jelentések a történeteket részletesen kifejtve rögzítik, hogy a „behatolási kísérlet” lényegében abban merült ki, hogy az intézkedő rendőrök az ingatlan tulajdonosa – azaz a bejelentő – által kinyitott kapun keresztül, az ő kérésére bementek az ingatlan területére, és néhány alkalommal bekopogtak a lakás ajtaján. A rendőrök a tényállás tisztázása céljából kopogtak be az ajtón, azonban mivel a panaszos azt nem nyitotta ki, őt a felesége által előadottakkal kapcsolatban meghallgatni nem tudták.

A fentiekből a Testület az alábbi következtetéseket vonta le. A Testület messzemenőig osztja a jogi képviselő álláspontját, miszerint a rendőrségnek nem feladata, hogy polgári jellegű jogvitákban „igazságot tegyen”, és a döntésre jogosult bíróság hatáskörét elvonva egy jogvita bármely résztvevőjét vélt vagy valós tulajdoni igényéhez hozzásegítse. Jelen ügy körülményei kapcsán azonban aggálytalanul megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök nem egy polgári jellegű jogvitába avatkoztak be, hanem egy bűncselekmény elkövetése tárgyában megtett bejelentés nyomán az Rtv. 13. §-a nyomán keletkezett intézkedési kötelezettségüket teljesítették.

A rendelkezésre álló adatok alapján kijelenthető, hogy a rendőröket a bejelentő a külső kapun bekísérte, tehát a rendőrök az Rtv. 97. § (1) bekezdés c) pontja alapján a magánlakáshoz tartozó bekerített területre bementek. Kétséges ugyanakkor az is, hogy ez a magatartás pontosan minek minősül: a rendőrökkel ugyanis a bejelentő azt közölte, hogy ő a lakás tulajdonosa – elképzelhető tehát, hogy a rendőröket maga a tulajdonos bocsátotta be az ingatlan területére. Ezt a körülményt valószínűsíti, hogy a panaszos felesége – a jogi képviselő okfejtése szerint – visszaél azzal, hogy a közös tulajdonú ingatlanok kizárólag az ő nevére kerültek.

A Testület szerint ugyanakkor abban az esetben, ha a bejelentő állítása a valóságnak nem felelt meg tulajdonosi minőségét illetően, mivel állítása szerint ő a Btk. 176. § (3) bekezdése szerinti magánlaksértés bűncselekmény sértettjévé vált, az Rtv. 39. § (1) bekezdésének b) pontja bebocsátás hiányában is lehetőséget biztosított arra, hogy a rendőrök a panaszos telkére lépjenek.

Hangsúlyozva, hogy a rendőrök a panaszossal szemben intézkedést egyáltalán nem foganatosítottak, mindössze bekopogtak ajtaján, hogy a bejelentő állításait tisztázzák, a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri intézkedés a panaszos magánlakás sérthetlenségéhez fűződő alapvető jogát nem sértette.

IV.

A Testület megállapította, hogy a rendőrkapitányságra érkezett bejelentés megalapozta a rendőrség intézkedési kötelezettségét, ezért kimondta, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát az a tény, hogy a rendőrök a helyszínen a tényállás felderítése érdekében megjelentek, nem sértette. A Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőri intézkedés a panaszos magánlakás sérthetlenségéhez fűződő alapvető jogát sem sértette.

Mindezek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdésének megfelelően, a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2012. április 10.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET